

RAZGOVOR S OMILJENOM PROFESORICOM INES FOČIĆ

Viša predavačica Ines Fočić, prof., ove akademske godine odlazi u zasluženu mirovinu. Velik dio svojega radnoga staža, gotovo 17 godina, provela je u Institutu za crkvenu glazbu Katoličkoga bogoslovnoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu gdje je predavala skupinu teorijskih predmeta (Solfeggio, Analiza glazbenih oblika, Poznavanje glazbala). Odlazak u mirovinu jedna je od najvećih promjena u životu. Nakon završetka obrazovanja, osnivanja obitelji ili preseljenja u drugu sredinu, umirovljenje je jedan od onih događaja koji iz temelja mijenjaju naš život. Često se životopisi profesora koji predaju na visokim učilištima mogu lako pronaći i pročitati na mrežnoj stranici fakulteta, ali ovo nam je bio povod da doznamo neke nove detalje iz njezina života kao pedagoga i crkvenoga glazbenika, detalje koji su zanimljivi, pomalo osobni, ali poticajni i hvalevrijedni. Profesorica je na odlasku u mirovinu itekako zaslužila vlastiti komadić medijskoga prostora.

»usporednim kolosijecima«: osnovna i srednja glazbena škola usporedno s osnovnom školom i gimnazijom, a zatim sam se upisala na dva fakulteta: PMF (matematika i fizika) i MA (teorijski odjel). Još dok sam bila dijete znala sam da želim biti učiteljica, a između tih dvaju studija izabrala sam odmah studij glazbe,

koji mi je ispunio dušu i pružio zadovoljstvo tijekom studiranja, a isto tako i poslije u radu s učenicima i studentima.

Najduže sam radila u srednjim glazbenim školama Blagoja Berse i Vatroslava Lisinskoga u Zagrebu. Predavala sam mnoge teorijske predmete: Solfeggio, Harmoniju, Polifoniju, Metodiku glazbene nastave i Zbornu pjevanje. Bila sam mentorica studentima Muzičke akademije i studentima Instituta za crkvenu glazbu koji su u mojim razredima hospitirali i polagali ispite iz Metodike. Također sam bila mentorica i mnogim mladim profesorima pripremajući ih za stručni ispit iz Solfeggia, Harmonije ili Polifonije.

1. Poštovana profesorice, možete li nam se za početak predstaviti, reći nešto ukratko o sebi, svojem školovanju i radnom stažu prije nego što ste došli u Institut za crkvenu glazbu?

Odrasla sam i školovala se u Zadru, a zatim studirala i diplomirala u Zagrebu. Gotovo cijeli život radila sam na dvama

2. Možete li nam sada reći kada ste došli u Institut za crkvenu glazbu i koji Vam je bio poticaj da nastavite svoj radni staž u jednoj takvoj ustanovi?

Prije dolaska u Institut za crkvenu glazbu (ICG), uz rad u spomenutim školama,

dodatno sam radila (po nekoliko sati) u privatnim školama. Prvo u Gimnaziji Benedikta Kotruljevića, zatim u Klavirskom studiju »Zorić«. Godine 2003. počela sam, kao vanjska stručna suradnica, predavati dva kolegija u ICG-u: Analiza glazbenih oblika i Poznavanje glazbala, a na Subotnjem tečaju za voditelje crkvenog pjevanja (danas: Cjeloživotno obrazovanje – Liturgijska glazbena kultura) predavala sam Solfeggio i Harmoniju.

Odlaskom u mirovinu profesora Ivana Golčića, u ICG-u se otvorilo radno mjesto pa sam otišla iz Lisinskoga i nastavila raditi u Institutu do mirovine (i sad još predajem Solfeggio i Analizu glazbenih oblika do dolaska novoga profesora).

Naravno, poticaj je uvijek isti: raditi nešto novo, korisno i zanimljivo.

3. Ako napravite usporedbu između nastave predmeta koje ste predavali u glazbenim školama i ovdje na Institutu, u čemu je razlika (ako postoji) i što je specifično za kreiranje nastave ovdje?

U glazbenim školama predavala sam Solfeggio od 1. razreda osnovne škole do mature, a istim sam učenicima u srednjoj glazbenoj školi predavala još i Harmoniju i Polifoniju.

To je zahtjevan rad jer krećete od samoga početka, a cilj je opismenjivanje učenika. Pri tome uopće ne mislim na pisanje nota, pauza, ključeva... Nastava Solfeggia upornim vježbanjem vodi učenika k cilju: otpjevati melodiju i izvesti ritam prema notnom zapisu, a također i zapisati notama neki odslušani glazbeni primjer. Isti je cilj od osnovne glazbene škole pa do kraja studija, ali se odvija u koncentričnim krugovima šireći to opismenjivanje sve težim zadacima.

U ICG-u imamo studente koji imaju različita predznanja, neki dolaze sa završenom srednjom glazbenom školom, a neki su se pripremali privatno ili na tečajevima – dakle različitoga su stupnja glazbene pismenosti. Međutim, vidimo

da nadareni pojedinci s puno osobnoga zalaganja i marljivosti, a slijedeći sve upute i zahtjeve koje dobivaju na predavanjima, brzo napreduju te do kraja studija postižu istu kvalitetu poput onih sa završenom glazbenom školom.

U posljednje vrijeme imamo na raspolaganju brojna pomagala koja vode boljemu uspjehu pojedinaca, od aplikacija za mobitele do računalnih programa.

Na nastavi u ICG-u radimo diktate tako da »skidamo« živu glazbu, to jest zapisujemo ritam, melodiju, harmoniju, izdvajamo pojedinu dionicu ili zapisujemo dvoglasje, troglasje... Studentima su posebno zanimljivi diktati u kojima se od njih traži da isprave pogriješke u notnom zapisu (a pogriješke su u ritmu, melodiji, agogici, tempu, pogriješna mjera, u partituri pogriješno označeni izvođači i slično).

4. Imaju li Solfeggio i ostali predmeti koje ste predavali veliku ulogu u formiranju studenta kao budućega crkvenoga glazbenika?

Naravno, svaki od predmeta u ICG-u ima u tome važnu ulogu. Solfeggio ih priprema da slušaju svoj zbor ili soliste i brzo uklone sve pogriješke u intonaciji ili ritmu. Analiza glazbenih oblika daje im potrebno znanje za bolje shvaćanje kompletnoga glazbenoga djela te ga tako mogu bolje interpretirati kao orguljaši ili kao voditelji crkvenoga pjevanja.

5. Jeste li, osim u nastavi, imali prilike sudjelovati u nekim izvannastavnim projektima u suradnji s drugim kolegama profesorima i studentima?

Jesam, imala sam više takvih projekata.

Godine 2014. sudjelovala sam u pisanju i uređivanju monografije *Život obilježen križem i glazbenom umjetnošću* (T. Prša, D. Ljubičić, I. Fočić). U monografiji je obrađen život i rad svećenika, crkvenoga glazbenika, skladatelja, dirigenta, or-

guljaša i profesora Matije pl. Ivšića i prvi put su objavljene njegove skladbe. Ivšić je 1950. osuđen na 14 godina robije zbog jedne bezazlene rečenice u pismu koje je pisao prijatelju u inozemstvu.

Profesorica Katarina Koprek pronašla je zaboravljene rukopise osam skladba Ivana pl. Zajca koje je on posvetio pjevačkomu društvu »Vijenac« (to je zbor bogoslova koji je prvi otpjevao Zajčev »U boj, u boj«). Slijedio je znanstveno-istraživački rad prof. Koprek i ujedno prepisivanje nota te je 2017. godine izišla knjiga *Pjevačko društvo »Vijenac« i Ivan pl. Zajc* (K. Koprek, I. Fočić, V. Čop). Skladbe su imale i suvremenu praižvedbu 2019. godine u dvorani »Mimara«, a nastupili su studenti MA, ICG-a te Zbor bogoslova.

Imala sam i plodnu suradnju s profesorom Ivanom Golčićem.

Suautorica sam Nastavnih planova i programa za Solfeggio za osnovne glazbene škole 2006. te za srednje glazbene škole, također Solfeggio, 2008. (I. Golčić, I. Fočić, D. Pavić).

Prof. Golčić napisao je udžbenike za Solfeggio za sve razrede osnovne i srednje glazbene škole, a ja sam surađivala s njim kao recenzentica u većini tih udžbenika. Suradnja se nastavlja i danas, pripremamo prvi zajednički projekt koji bi trebao biti objavljen u 2021. godini.

6. Djelujete li možda Vi sami ili ste imali iskustva kao crkveni glazbenik; svirač, pjevač ili voditelj zbora?

Još kao gimnazijalka u Zadru pjevala sam u zboru i svirala orgulje u katedrali sv. Stošije. Dolaskom u Zagreb, pjevala sam u zboru Gospe Lurdske koji je vodio fra Anđelko Milanović. Vodila sam i Zbor gospođa Svete Mati Slobode.

Sve su to lijepe i drage uspomene, a ostala je i konkretna uspomena u vidu skladbe »Sveta Mati Slobode«. Na poticaj našega župnika don Petra Šimića, za vrijeme jedne probe u svetištu, dok smo svi marljivo uvježbavali pjesme za nedjeljnu misu, na poleđini svojih nota sopra-

nistica i pjesnikinja Ana Fočić napisala je divan tekst, a njezin tata, skladatelj i klavirist Željko Fočić stihove je uskoro i uglazbio. Pjesmu smo pjevali na misama na svim hodočašćima, od Trsata do Rima. Danas ju pjevaju crkveni zborovi ne samo u Zagrebu nego i u drugim gradovima. Obično se izvodi na kraju mise, a kako je to molitva Majci Božjoj da čuva naše branitelje, domovinu i sve nas, ona i danas zna izmamiti suze...

7. Znamo da ste ove godine došli fakultetsko priznanje za sudjelovanje u znanstveno-istraživačkom projektu vezano uz skladbe Ivana pl. Zajca, što ste i spomenuli, ali prošle godine dobili ste i Nagradu Katoličkoga bogoslovnoga fakulteta za svoj predani i marljivi rad za sve ove godine ovdje. Što to znači za Vas? Možete li kratko sumirati svoje dojmove o provedenom radnom stažu u Institutu i imate li kakve savjete za budućnost?

Jako sam ponosna na tu »Nagradu za samozatajno i predano služenje u umjetničko-nastavnom i stručnom radu«, nisam ju očekivala pa mi je bila veliko iznenađenje i radost.

Dojmovi? Savjeti? Lijepo je i časno bilo raditi u ICG-u s divnim mladim ljudima, zaljubljenicima u glazbu, pratiti ih kako napreduju i na studiju i nakon njega.

Kao i u svakom poslu, tako i na ICG-u, trudila sam se dati najviše od sebe. Ušavši u učionicu, ponijela bih u nju svoj osmijeh i radost, a brige i boli ostavila iza vrata – na hodniku, a to nije prošlo nezapazeno. Takav odnos prema radu s učenicima i studentima svakako bih svima savjetovala. Što više dajemo, to i više primamo. A uz znanje, najvažnije je pružiti ljubav i razumijevanje, nikoga ne podcijenjivati, prihvaćati i poštovati sve studente i sve kolege.

Poštovana profesorice Fočić, hvala Vam na vremenu utrošenom za ovaj razgovor kao i na svemu što ste podije-

lili s nama. Iako će i sadašnji studenti Instituta za crkvenu glazbu napraviti osvrt na Vaš rad, dopustite da Vam i ja osobno zahvalim, kao Vaš bivši student, što ste meni i mojemu naraštaju studenata uvijek stručno i srdačno prenosili svoje znanje i pripremali nas za posao crkvenoga glazbenika i profesora. Također velika zahvala ide od svih kolega profesora Instituta za crkvenu glazbu,

na čelu s predstojnicom prof. dr. sc. Katarinom Koprek, na kolegijalnosti, ljubaznosti, suradnji i stručnosti, a ovoj se zahvali, naravno, priključuju i svi studenti kojima ste imali priliku predavati. Nadam se da ćete i dalje živjeti glazbu, iako ne kao pedagog, ali svakako kao crkveni glazbenik te prenositi i na taj način svoje iskustvo i ljubav prema toj umjetnosti!

Glazba: Željko Fočić
Stihovi: Ana Fočić

1. Zdra - vo, Sve - ta Ma - ti, sje - ti se na nas,
2. Pro - spi svo - je mo - či, zdrav - lje po - daj nam,
3. U pro - šlo - me ra - tu pa - de mno - gi sin,

mo - le te Hr - va - ti: Po - slu - šaj naš glas. Ma - ti Slo - bo - de,
da ti mrk - le no - či ne po - tam - ne plam.
na ne - be - skom pu - tu Maj - ko, bu - di snjim.

ču - vaj, šti - ti nas, spu - sti sa ne - be - sa mi - lo - sni svoj glas.

Zvije - zdo, su - put - ni - ce mor - na - ra sa bro - da, o, pre - sve - ta za - štit - ni - ce

hr - vat - sko - ga ro - da! Naj - vjer - ni - ja od - vjet - ni - ce, na bra - ni - ku stoj.

ču - vaj na - šu sve - tu vje - ru i hr - vat - ski dom! i hr - vat - ski dom!